

40 DANA ZA ŽIVOT

16. dan, 10. 10. 2024.

Nakana:

Molimo Boga da budemo milosrdnih srca, kako bismo donijeli izlječenje i nadu svima koji su radili u industriji abortusa.

Sveto pismo:

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!
Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!
Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati! (Mt 5, 7 - 9)

Razmatranje:

Zato je materijalizam, a konsekvantno i komunizam, do krajnosti sebičan. Sebičnost pak ne može ostvariti socijalnog reda ni poretka, gdje bi svi bili dionici zajedničkih dobara. Zato se u pogledu uspostave reda, mira i blagostanja među ljudima, mogu materijalizmu odnosno komunizmu također primijeniti riječi Kristove: »Spiritus est qui vivificat, caro non prodest quidquam« - duh je koji oživljuje, tijelo, materija ne vrijedi ništa! Uostalom kakova je nakaza materijalizam, ta podloga komunizma, najbolje pokazuje okrutni kapitalizam, koji je izrastao iz istog korijena iz kojeg i komunizam, te su rođeni blizanci.

Duh je koji oživljuje! Ta me misao osobito danas prožima kad prisustvujemo ovoj skromnoj slavi sinova sv. Franje Asiškog. Onog sv. Franje, koji je u svoje doba također gledao groznu pohlepu za užicima, blagom i bogatstvom u ljudskome društvu. Taj divni svetac uvidio je brzo, da za ozdravljenje prilika u ljudskom društvu ne može biti lijek lakomost pojedinaca, jer bi to značilo »tjerati vruga pomoću Belzebuba« (usp. Lk 11, 15), nego samoodricanje, pobijanje nepravedne pohlepe. Što ne ćeš da tebi drugi čini ne čini ni ti drugome!

Stoga je jasno, da samo razum i kršćanstvo može da riješi socijalni problem. Nikako sam

razum, jer nas iskustvo uči, da je razum nakon grijeha istočnog znao upasti u najstrašnije zablude, ako nije bio rasvijetljen kršćanskom vjerom, i združen s voljom oplemenjenom po istinama vjere. Jedna takova strahovita zabluda u koju je upao ljudski um jest i sam komunizam, koji hoće da samo razumom (ako se kod komunizma može govoriti o razumu) bez Boga uredi ljudsko društvo.

Čovjek je duhovno biće. Zato se njegov duh ne može nasititi materijom, jer je u neku ruku beskrajn svojim željama i težnjama. Zato već i naš pjesnik Preradović veli: »Ljudskom srcu uvijek nešto treba, zadovoljno nikad posve nije, čim željenog cilja se dovreba, opet iz njega sto mu želja klije!« Jer je ljudski duh na neki način neizmjeran po svojim čežnjama, zato može da ga ispuni samo neizmerno biće. To pak nije materija, nego Bog.

Svi će dakle pokušaji komunizma ostati uzaludni. Može se krvavom revolucijom, za kojom žudi, i dočepati privremene vlasti, ali njegova konačna propast samo je pitanje vremena!

Duh je koji oživljuje! Ta nam se misao duboko usijeca u dušu danas, kad smo sjedinjeni u ovoj skromnoj proslavi sa sinovima asiškog siromaka sv. Franje.

bl. Alojzije Stepinac, propovijed povodom
200. godišnjice posvete franjevačke crkve u
Samoboru, 11. 10. 1936. (2. dio)

Molitva:

Pod obranu se Tvoju utječemo, sveta Bogorodice.

Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibli vazda oslobodi.

Djevice slavna i blagoslovljena, Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša!

Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporuč, svojemu nas Sinu izruči. Amen.